

Udskriftsdato: 20. december 2025

2020/1 BSF 127 (Gældende)

Forslag til folketingsbeslutning om stop for det tyrkiske religionsministeriums aktiviteter på dansk jord

Ministerium: Folketinget

Fremsat den 26. januar 2021 af Morten Messerschmidt (DF), Liselott Blixt (DF), René Christensen (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Pia Kjærsgaard (DF), Marie Krarup (DF) og Peter Skaarup (DF)

Forslag til folketingsbeslutning

om stop for det tyrkiske religionsministeriums aktiviteter på dansk jord

Forslagsstillerne pålægger regeringen at standse den tyrkiske regerings indflydelse på moskeer og islams udbredelse i Danmark gennem det tyrkiske religionsministerium, Diyanets, finansiering eller ledelse af moskeer og kulturhuse i Danmark.

Bemærkninger til forslaget

Tyrkiets præsident, Recep Tayyip Erdogan, er uden tvivl optaget af at udbrede islam – ikke bare i sit eget land, men over hele Europa. Da han i 1998 var borgmester i Istanbul, kom han i fængsel for at erklære, at »minareterne er vore bajonetter, kuplerne vore hjelme, moskéerne vore kaserner, de troende soldater«, jf. artiklen »Diyanet er præsident Erdogans islamiske netværk«, kristeligt-dagblad.dk, den 5. april 2017.

I dag har Tyrkiet forandret sig til et fuldstændig anderledes land end i 1998, og det er tydeligt, hvordan Erdogans religionsministerium, Diyanet, aktivt bruges som værktøj til udbredelse af hans radikale udlægning af islam – også i Danmark. Det skal selvsagt standses. Derfor skal det gøres ulovligt for Diyanet at oprette eller drive moskeer og kulturhuse i Danmark.

Igennem de seneste år har Diyanet udvidet sin interesse- og indflydelsessfære i udlandet, så der i dag er tale om parallelambassader for den tyrkiske regering. Således kunne Berlingske mandag den 7. oktober 2019 i artiklen »Tyrkisk imam: Vi blev bedt om at spionere i Danmark« beskrive, hvordan den tyrkiske stat direkte gennem imamer i de 27 tyrkiske moskeer havde gennemført spionagevirksomhed i Danmark rettet imod danske borgere.

Det fremgår af artiklen, at spionagen blandt andet omfattede et dekret til herboende imamer om at indsamle oplysninger om herboende borgeres politiske meninger og etniske baggrund, hvilket fik en tidligere imam, der over for avisen for sin sikkerheds skyld ønskede at være anonym, til at forklare, hvordan han tidligere havde været udsendt fra det tyrkiske religionsministerium, Diyanet, og herfra »hver tredje måned blev skriftligt bedt om at sende oplysninger om de folk, der kom i moskeer, til Diyanet i Tyrkiet. Vi skulle angive deres etniske baggrund og politiske synspunkter«.

Det forklares videre i artiklen, hvordan denne instruks ikke alene var møntet på den pågældende imam, men på alle imamer, der arbejdede for Diyanet. At agere på en sådan måde for en fremmed magts ministerium i Danmark strider selvsagt imod enhver form for rimelighed. Derfor skal Diyanets aktiviteter i Danmark bremses.

Afløringerne vakte i efteråret 2019 opsigt, men har siden ikke forhindret talrige kommuner i at give tilladelser til opførelse af nye moskeer og kulturhuse underlagt det tyrkiske religionsministerium, Diyanet. Således vedtog kommunalbestyrelsen i Slagelse Kommune i december 2020 en lokalplan, der sikrer en muslimsk forening en permanent tilladelse til religiøse aktiviteter og et nyt kulturcenter med både bederum og moske. Et tilsvarende projekt blev kun med nød og næppe afværget i Holbæk tidligere på året, hvor imamen er betalt af Tyrkiet, som det fremgår af artiklen »Ja eller nej til moské og kulturcenter«, Nordvestnyt, den 13. juni 2020, sn.dk.

I ovennævnte artikel i Berlingske den 7. oktober 2019 forklarer lektor Ahmet Erdi Öztürk, der forsker i Diyanet ved London Metropolitan University, at Diyanet er »et af de vigtigste statsapparater i Tyrkiet, og der er eksempler fra Tyskland, Østrig og Bulgarien på, at statsudsendte tyrkiske imamer er blevet hjemsendt, da de ifølge de lokale myndigheder har medvirket til spionage eller på anden måde ageret politisk«.

Videre skriver Berlingske i artiklen, at »en religiøs rådgiver ved den tyrkiske ambassade i København har tidligere bekræftet, at de tyrkiske myndigheder indsamlede oplysninger herhjemme. Det var et helt naturligt forsvar, da den tyrkiske stat var under angreb fra terrorister, sagde rådgiveren, der et par dage efter interviewet blev kaldt hjem til Tyrkiet. Opkald til en såkaldt stikkerlinje i Tyrkiet har også vist, at det er muligt at angive danske tyrkere til de tyrkiske myndigheder i Ankara – og København«.

Det er hævet over enhver tvivl, at Tyrkiet under præsident Erdogan er undergået en voldsom forandring fra at være et på mange måder sekulært land til et land, hvor islam er allestedsnærværende. Diyanet står direkte under præsident Erdogan, og der er således en direkte linje mellem organisationen og den politik,

præsidenten fører – indenrigs såvel som udenrigs. Overalt i Europa spreder den sine indflydelsesrige fangarme, dels gennem de tyrkiske ambassader og dels gennem moskéer og muslimske kulturhuse. Især efter kupforsøget har det tyrkiske religionsministerium, Diyanet, aktivt brugt sine imamer i udlandet til at spionere for den tyrkiske stat – også i Danmark.

Det skal i den forbindelse understreges, at Erdogan er populær langt ud over sit lands grænser. I Danmark har over halvdelen af tyrkerne tilkendegivet at ville stemme på ham, hvilket – ikke mindst i 2018 under den omdiskuterede forfatningsændring – fik mange til at udtrykke opbakning til præsidenten. Der er således ingen tvivl om, at direktoratet for religiøse anliggender, Diyanet, som de tyrkiske moskeer i Danmark hører under, spiller en central rolle i Erdogans kontrol med tyrkere i Danmark og resten af Europa.

Pola Rojan Bagger har som mellemøstanalytiker for Mellemfolkeligt Samvirke og tidligere Tyrkiet-korrespondent til Information den 28. juni 2018 i artiklen »Danmark og Europa er blevet Erdogans fremskudte kampplads« blandt andet forklaret: »Diyanets rolle hænger sammen med, hvor AKP og Erdogan har bevæget sig hen politisk. Man har haft det som strategi at udbrede AKP's rækkevidde i europæiske lande. Der er en stemmemæssig fordel i at få motiveret de millioner af tyrkiske vælgere, som lever uden for Tyrkiet ... Derudover har man eksporteret de sekteriske og politiske skillelinjer, der findes i Tyrkiet, for eksempel mellem tyrkere og kurdere, mellem sekulære og islamister. Og der har Diyanet spillet en nøglerolle, fordi polariseringen sker med religiøse overtoner – helt klokkeklart og bevidst«.

Diyanet bruges således aktivt til gennem moskeer og tyrkiske, islamiske kulturcentre at føre politik på dansk og europæisk jord. Det finder forslagsstillerne helt uacceptabelt – både principielt, men i særdeleshed da der er konkret tale om præsident Erdogan, som ikke mindst efter de voldsomme angreb imod franske præsident Macron i efteråret 2020, ses tydeligt at stå i modsætning til de vestlige frihedsidealer, jf. »Erdogan: Macron bør mentalundersøges«, Jyllands-Posten, den 25. oktober 2020.

Engang gav det mening for den frie verden at alliere sig med en muslimsk militærmagt som Tyrkiet. Under den kolde krig havde Vesten brug for Tyrkiet til at holde Sovjetunionen i skak, og NATO var Tyrkiets garant imod sovjetisk ekspansion. Men det var dengang. Efter Vestens sejr over den totalitære marxisme og Sovjetunionens sammenbrud forsvandt også fornuften i en vestlig-tyrkisk alliance. Med tiden blev det et andet Tyrkiet. Lige siden 2002 har præsident Erdogan undergravet det moderne Tyrkiets spinkle ikke-religiøse fundament. Hvad vi nu ser, er en stærk og provokerende muslimsk stat med stadig mere autoritære træk og osmanniske ambitioner. Overalt går Tyrkiet på tværs af USA's, Europas og dermed også Danmarks interesser. I dag er Tyrkiet ikke længere en forbundsfælle for Vesten, men en modstander.

I Syrien har Tyrkiet forsynet de mest fanatiske sunnimuslimske grupper med penge, våben og logistisk hjælp. Sårede krigere fra al-Nusra og Islamisk Stat er blevet plejet på tyrkiske hospitaler, hvorfra de kunne vende tilbage og genoptage deres jihad, deres koransanktionerede seksuelle udskejelser og udryddelse af kristne og yazidier. Slået på flugt har mange af dem nu fundet et midlertidigt fristed i Tyrkiet, hvor de samler kræfter til at rejse »hjem« til Europa.

Mens NATO-landene valgte at sætte deres hovedkræfter ind imod de islamiske militser og har hjulpet den kurdisk dominerede milit SDF med hundreder af militærrådgivere, valgte Tyrkiet derimod at invadere Syrien og angribe de militser, som er de eneste nogenlunde pålidelige forbundsfæller, som Vesten har i det syriske kaos.

I både indenrigs- såvel som udenrigspolitik har Erdogan vist, at han ikke er en allieret af Vesten og af Danmark. Hans brug af Diyanet understreger denne linje, og følgelig skal den danske regering igangsætte initiativer, som forhindrer præsident Erdogan igennem sit religionsministerium at påvirke muslimer såvel som ikkemuslimer i Danmark. Forslagsstillerne opfordrer derfor til at standse den tyrkiske regerings indflydelse på moskeer og islams udbredelse i Danmark gennem det tyrkiske religionsministerium, Diyanets, finansiering eller ledelse af moskeer og kulturhuse i Danmark.

Skriftlig fremsættelse

Morten Messerschmidt (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om stop for det tyrkiske religionsministeriums aktiviteter på dansk jord.

(Beslutningsforslag nr. B 127)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.